

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Kopiji

dopisov se ne vračajo

GORICA

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od čveterostopne petih vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Dva narodna škandala.

I.

Kar je uganjala Gabrščekova „Soča“ pred dvema letoma povodom postavljanja Gregorčičevega spomenika in kar je počenjala lani proti ustanovitvi slovenske zasebne gimnazije v Gorici, ostane neizbrisljiv madež v zgodovini tega „naprednega glasila“. V obeh slučajih se je izprijenka posluževala laži, da bi škodovala dobri stvari. Proti nabiranju prispevkov za Gregorčičev spomenik je hujskala z lažjo, da ni v osrednjem odboru za ta spomenik zraven klerikalcev nobenega naprednjaka, marveč le nekaj politično brezbarvnih gospodov. To laž je ponovila tudi lani ter pisala: Ko se je šlo za spomenik Simona Gregorčiča, so se zbrali sami klerikalni gospodje, so sestavili odbor... Da ni to res, spričujejo lahko člani osrednjega odbora: dr. Ivo Šorli, dr. Ozvald, dr. Omerša in višji sodni svetnik M. Rutar.

Nesramna gonja proti posmrtnemu počaščenju našega pesnika je bil prvi narodni škandal, ki ga je „Soča“ zagrešila. Drugega pa je zagrešila lani s svojim izdajalskim nastopom proti ustanovitvi slovenske zasebne gimnazije v Gorici. Tudi to akcijo je skušala preprečiti z lažjo. Lagala je namreč, da v kuratoriju zas. slov. gimnazije ni nobenega naprednjaka. To laž si je tako-le konstruirala: 9 članov kuratorija — med temi tudi gg. Lebana, Kosa in Ipavca — je uvrstila med zagrizene, strastne klerikalce, dveh članov — profesorja Zupančiča in Mastnaka — pa ni prištela naprednjakom. češ, da se ne vmešavata čisto nič v — politiko.

Na podlagi te laži je pričela „Soča“ svojo izdajalsko gonjo proti ustanovitvi slovenske zasebne gimnazije.

Doposlanega oklica na slovensko ljudstvo na Goriškem ni hotela objaviti, pač pa se je izrekla v posebnem uvodniku proti ustanovitvi slov. zasebne gimnazije ter končala svoj izdajalski članek s pozivom: Naprednjaki, napredne občine! Niti vinarja za naj-

novejše početje Pajerjevih zaveznikov, ki bi to samo izkoristili v svoje nečedne politične namene!

Ko je razposlal kuratorij na slovenske občine poziv, naj prispevajo za slovensko gimnazijo, se je „Soča“ začelo ljudstvo strašno smiliti. Hinavka ki ne najde nikdar grajalne besede proti zapravljanju denarja potom plesov in veselic, je javkala: Gregorčič pritiska ljudstvo, da naj mu dati sočake za zasebno gimnazijo, ki bo imela na sebi vse znake klerikalizma... Ali res nima ta duhoven nujnejšega dela od tega, da zahteva od našega revnega ljudstva novih žrtev? To je že od čile! Naše ljudstvo nima milijonov, da bi si špogalo zasebne srednje šole. — Ko je Gabršček vabil v mizarsko in trgovsko zadrugo, pri katerih so se nekateri „rodoljubi“ dobro imeli, je „Soča“ pisala drugače. —

Da bi „Soča“ odvrnila slovenske občine od prispevanja za zasebno gimnazijo, jih je strašila, da vlada ne prevzame slovenske zasebne gimnazije. Pisala je: V par številkah že naznanja „Gorica“ ustanavljanje zasebnih gimnazij ter poddržavlja zasebne gimnazije. Da laže, ni treba dostavljati. To je le nov način lova na kronice za nameravano klerikalno zasebno gimnazijo v Gorici... Farbali so, da so v odboru tudi naprednjaki. Sedaj farbajo, da se ta pa ta gimnazija v kratkem poddržavi, češ, na tak način izvabimo iz občin prispevke, kažoč jim, da prihodnje leto se že poddržavi slov. zasebna gimnazija v Gorici! Nesramni farbarji! Če se jim kdo usede na limanice, ga bo še bolelo! **Če kaka občina votira kako svoto, bo to proč vržen denar!** Zapomnijo naj si to!

Tako nesramno je hujskala in farbala „Soča“ lani 23. junija — in letos imamo že prvo slovensko paralelko na državnih stroške!

Naprednjake je begala „Soča“ s trditvijo, da bo slovenska zasebna gimnazija strogo klerikalna, ki bo

vzgajala „Čuke“ ter jih učila sovražiti Sokolstvo.

Poslušila se je celo neumne laži, da hoče Gregorčič s slovensko zasebno gimnazijo le Lahom, svojim zaveznikom, pomagati! Dopisnik „z dežele“, oziroma hujskač v Gabrščekovi kovačiji, je pisal: Ne dvomim nič, da tičijo za slovensko zasebno gimnazijo skriti — italijanski liberalci... Mi naj bi dali tisočake za nekaj, kar so udahnili Gregorčiču italijanski liberalci, naši najhujši sovražniki... Počenjanje naših klerikalcev je vredno najhujše obsodbe. Tako se ne dela z našimi šolami! **Izdajskemu, protislovenskemu, italijanskim liberalcem služečemu delu dr. Gregorčiča** pa naj bo že konec! Čas je zadnji. — Kaj nam hoče še natveziti na ljubo italijanskim liberalcem?! — Tudi v „Slovenski Narod“ je prišel iz znane goriške kovačije članek, v katerem je Gregorčič tako-le sumničil: Posebno sumljivo je pri tej stvari to... da stoji na čelu tega gibanja dr. Gregorčič, Pajerjev zaveznik... Nam se zdi, da hoče „zveza“ opehariti Slovence za gimnazijo v Gorici — zato je umevno, da napredni Slovenci in napredne občine ne bodo nič prispevale, ker vidijo že v početku te akcije skrivne namene slovenskoklerikalne-laškoliberalne zveze!

Gregorčiča je „Soča“ tudi dolžila, da je on kriv, da nimamo v Gorici že zdavnaj slovenske gimnazije, češ, on drži po koncu laške liberalce, ki nam ne privoščijo slovenskih srednjih šol v Gorici, dočim bi bila v deželni hiši lahko drugačna večina, ki bi zavzela čisto drugo stališče nasproti našim šolskim in drugim zahtevam.

To sleparjenje slovenske javnosti smo zavrnilo že lani z besedami: Predrzni farbar hoče s tem reči, da bi se laški klerikalci ne protivili ustanovitvi slovenske gimnazije v Gorici. Ali ta slepilec ne ve več, kaj so uganjali Faidutti, Bugatto in drugi reprezentanti laške klerikalne stranke proti premestitvi slovenskega učiteljsča v Gorico? Ali je pozabil, da je „Eco“, glasilo te stranke, neštetočrat očitala

liberalnim Lahom, da se ne ustavljajo dovolj krepko prodiranju Slovencev v Gorico in da nimajo nič toliko poguma, da bi zapodili iz službe slovenske deklet? Pozivljamo proštovo glasilo „Eco“, da pove jasno in glasno, ali privoščijo laški klerikalci Slovincem slovensko gimnazijo v Gorici, ali pa se protivijo tej opravičeni slovenski zahtevi. Mi povemo že naprej, da se glasilo laških klerikalcev ne odzove našemu pozivu in da postavi s svojim molčanjem na laž svoje slovenske zaveznike v Gabrščekovem taboru.

Tako smo pozvali lani 10. maja proštovo glasilo. „Eco“ molči in do danes še ni povedala, ali nam privoščijo laški klerikalci slovensko gimnazijo v Gorici ali ne.

Ali so „dreadnoughtke“ potrebne?

V zadnjem času se vsi avstrijski časopisi obširno bavijo z nameranim povečanjem naše vojne mornarice ter o velikanski svoti denarja, ki naj bi se porabila v to svrho. Nič manj kot 312.400.000 K se zahteva v dosego tega namena. Ta svota naj bi se pa v teku petih let krila iz državnih dohodkov. So listi, ki trde, da s tem bi bilo le deloma doseženo projektirano povečanje naše vojne mornarice in da bi se po preteku petih let zahtevalo za prihodnjih pet let 312.000.000 K v nadaljno povečanje mornarice, kar bi se imelo približno vsakih pet let vedno ponavljati.

Razni prijatelji tega programa poskušajo tudi po časopisju vplivati na delegacije, ki bodo te dni o tem vprašanju odločevale, da bi to vprašanje v predlaganem smislu ugodno rešile.

Nečemo tajiti, da nam je vojna mornarica neobhodno potrebna. Že v zadnjih letih se lepo razvijajoča trgovinska mornarica je en faktor, ki zahteva, da imamo v njeno varstvo dovolj močno vojno mornarico.

Gostovanje Irzaških igralcev.

(28. in 29. I. 1911.)

Dr. Z.—on.

Čas je bil, da nas je kdo vzdramil iz spanja. Z veseljem smo pozdravili gostovanje tržaških igralcev. Vprizorili so tri igre: dramatisiran roman L. N. Tolstega: „Vstajenje“, krasno istrsko narodno dramo: „Zimsko solnce“ Viktor Car Emina in svetovnega Gogoljevega: „Revizorja“.

Dramatizacija „Vstajenja“ je popolnoma ponesrečena. Bataille ni izbral pravih momentov, ki so tako karakteristični in plastično izvedeni v romanu, namreč onih momentov, v katerih se vrši duševno vstajenje Neljudova in Maslove Dejanja skoraj ni nič, Neljudov in Maslova živita le od spominov, le kakšna prošnja ali pomiloščenje pahne vse dejanje naprej. „Vstajenje“ vprizarjajo večinoma radi senzacije in pa radi svetovnega imena, ki ga vživa Tolstoj.

Dragutinovičev knjaz Neljudov je bil v I. dejanju slab, vse prej kot lju-

bimec. V naslednjih dejanjih nam je pa skušal dati to, kar Bataille ni mogel, in tupatam izborno rešil svojo ulogo.

Najboljša je bila ga. Dragutinovičeva v ulogi Maslove. Njeni temperamentni igri gre zahvala, da je kolikor-toliko zbrisala vse pomanjkljivosti in napake dramatizacije. Ona ni le „igrala“ ampak „živela“, kar je pač najvišji cilj igralca.

Druge uloge so bile večinoma dobro izvedene, le tempo igre je bil prepočasen.

V nedeljo popoldne so igrali „Zimsko solnce“, Viktor Car Emina. Krasna igra z lepo idejo nam predoduje boj med Hrvati in Italijanaši. Duh igre je patriotičen in Goethejev verz: „Pfui, ein politisch Lied, ein garstig Lied“ zgubi tu popolnoma svojo veljavo.

Car Emin je s spretno roko posegel v življenje in ustvaril značaje do popolnosti. V drami kipi življenje in dejanje se razvija popolnoma naravno.

Vprizoritev je bila prav dobra. Ne da se tajiti, da ima tržaško gledališče nekaj dobrih močij, katere se vsikdar z vnemo in ljubeznijo oživijo v svoje uloge.

Gospa Dragutinovičeva je ustvarila osebnost, ki bo vsakemu gledalcu, posebno pa gledalki ostala v trajnem spominu. Nastopala je kot junakinja, ki se ima odločiti: ali za ljubljenega moža, ki je izdajalec njenih najsvetejših čustev, ali za ljubljeni narod trpin. Bili so trenutki, v katerih je človek mislil, da gleda življenje, ne igro. Gospej Dragutinovičevi naše odkrito priznanje.

„Kamilo“ je manj srečen, a videlo se je, da se je potrudil. Menim, da je „Berto“ Štokova najboljša uloga, kar nam jih je sploh dal. Samoniklo se je vglobil v svojo primeroma najtežjo ulogo in nam dal tip do realnosti. Le gestikuliranje je kvarilo celoten vtis, ker je časih preveč mahal z rokami in tupatam pretiraval. Sicer vsa čast mu!

Od bratov sta bila najboljša Dragutinovič in Bratina. Slednji ni znal svoje uloge in čakal na suflerkinine besede, ki so bile zelo glasne, da smo slišali vse dvakrat, kakor na odrešenje.

Zvečer je šel čez oder Gogoljev: „Revizor“, ki je bil žalibog oskubljen. Razpoloženje živahno v skoraj polni hiši. Glavno ulogo je igral J. Štoka in

jo je izvrstno rešil. Tudi druge uloge so bile v dobrih rokah.

Radi izgovora bi še pripomnil par besedi. Gosp. in ga. Dragutinovič nekam čudno izgovarjata „š“ in „ž“, kar tako neprijetno dirne ušesa. Ali ni to le slaba navada?

K sklepu.

Tržaškemu ensembelu manjka šole in temeljitejša izobrazba v igralskem poklicu, katere ni razun g. Dragutinoviča in soproge nihče užival. Celoten utis oboja kviri nekaj igralcev početnikov, katerim manjka še vse! Ali bi se ne dalo doseči vse s samozobrazbo? Duševno obzorje bi bilo razširjeno in umetnikova individualnost bi prišla polagoma do popolne veljave. Torej pogum!

Scenerija ni bila za nič! Kar pa pri takem odru ni čuda. Svetujem tržaškim igralcem naj ne vprizarjajo iger velikega žanra, à la „Vstajenje“, ki zahtevajo velikih odrov in drage scenerije, ampak „Sittenstücke“, ki so omejene bolj na ožji krog, takorekoč familjarni krog igralcev, torej velikega pompa.

Upamo, da obišejo še kdaj!

Toda radi tega ni treba, da se že tako nezno obremenjeno ljudstvo še bolj obremeni z novimi davki. Zahteve za vojno mornarico bi morale na vsak način biti v razmerju s finančno močjo države.

So nekateri, ki tudi trdijo, da je močna vojna mornarica neobhodno potrebna, da branimo v slučaju vojske naše obrežje. Sedaj se pa vprašamo, je li neobhodno potrebno, da se bije v takem slučaju vojna na morju, posebno pa od naše strani, ko imamo za uspešno obrambo našega obrežja za mnogo premajhno mornarico? Ali bodo naše denarne moči tako velike, da si v doglednem času zgradimo za naše obrežje potrebno mornarico? Ali ne bi vedno večja mornarica zahtevala tudi vedno večje izdatke za njeno vzdrževanje?!

Ker je bogata Angležka začela graditi „dreadnoughtke“, sledile so ji tudi druge države, katerim pa seveda naša država, držeč se gesla „noblesse oblige“, neče zaostajati. Pisec teh vrstic je pred leti čital brošurico nekega avstr. visokega mornariškega častnika, v kateri so bili izraženi utemeljeni pomsleki proti zgradbi „dreadnoughtk“ in sicer na podlagi izkušenj, ki so se napravile pri rusko japonski vojski. Čudno je le, da niso bili Angleži oni, ki jim je prišla na um zgradba tek morskih velikanov, marveč Italijani. Italijanska vlada je koj začela bila proti „dreadnoughtkam“, a Angleži, katerih moč je le na morju, so koj na to zgradili prvo tako strašilo. Računali so s svojo denarno močjo in mislili, da jim druge države v tem pogledu ne bodo kos. Ali glej! Precej na to so se začele tudi druge države gibati in izven Španske in Turčije gradijo sedaj že vse evropske velesile svoje „dreadnoughtke“.

Naša država se čuti zapostavljeno in začele so tudi pri nas „dreadnoughtke“ rojiti raznim gospodom po glavi. Tako je postalo to vprašanje sedaj eno najvažnejših v parlamentu. Ali se ne bi lahko izognili zgradbi „dreadnoughtk“, ki stanejo toliko denarja, brez da bi se imeli bati kakega napada od morske strani? To hočemo v naslednjih vrsticah nekoliko premotriti.

V principu ima naša vojna mornarica nalogo, da brani naše morsko obrežje, se torej ne spušča na večje bitke na odprtem morju. Ako ima torej le braniti obrežje, bi morala biti vsled kakovosti našega obrežja razširjena skoraj ob celi obali, ker otoki in skale, ki molijo iz morja, ne dopuščajo daljšega izgleda na morje. To bi bil zopet vzrok, ki zahteva mnogoladijsko mornarico, nikakor pa ne mornarico s plavajočimi trdnjavami, katerih ulogo bi igrale „dreadnoughtke“. Boljši je torej več ladij nego ena „dreadnoughtka“, kajti ako se so-

vražnik bojuje proti eni „dreadnoughtki“, ima le eno fronto, proti kateri se ima boriti, medtem ko bi moral v slučaju, da ima več ladij v različnih frontah nasproti, svoje brodovje deliti, da bi ga sovražno ne obkolilo. Če hočemo torej povečati mornarico, je za naše vode bolje, da jo na ta način povečamo, da zgradimo več manjših ladij, ki so lahko gibljive v naših ozkih in plitvih prelivih. Seveda bi to stalo ogromno denarja, ali kot rečeno, bolj prikladno bi bilo za kakovost naše obale. Ali, če bi se ravno hotelo, bi se lahko tudi tem stroškom izognilo s tem, da se opusti obramba obale na morju, ter se jo prenese na kopno. Mornarica pa naj bi bila taka kot sedaj, le sem ter tja v ugodnih finančnih letinah bi se lahko kaj povekšala.

Seveda bode vsak ostrmel nad to mislijo — da bi se namreč obrežje branilo s kopnega. Kaj pa, da je to pri sedanjem stanju stvari popolnoma neizvedljivo. Že Napoleon I., naš učitelj moderne strategike, je dobro vedel, da so zmage pri vojskah večinoma le odvisne od hitrega premikanja čet. On takrat ni imel na razpolago onih sredstev, ki jih imamo mi dandanes, namreč železnice. Koliko železnic se ni zgradilo v naši državi iz taktičnih ozirov, ki pa imajo izven tega še to dobroto, da služijo v mirovnem času prometu ljudi in blaga in s kojih posredovanjem se je marsikak kraj trgovsko, obrtno in v drugih ozirih povzdignil? Povsodi na meji se je za to skrbelo, le v Dalmaciji se je to načelo opustilo, ker se najbrže merodajni činitelji zanašajo na vojno mornarico. Kako drago bi plačali to zanemarjanje teh krajev v tem oziru, bi kazal n. pr. slučaj, ako bi se nam nasprotnemu brodovju posrečilo zmagati na morju ter potem izkrcati svoje čete še prej, kot bi se zamogle obrežne garnizije v Dalmaciji iz zaledja ojačiti. Ali ne leži na dlani, da so železnice po Dalmaciji, ki bi to deželo zvezale s sredino države, neobhodno potrebne? Kako vrednost imajo sedaj obstoječe železnice, ako niso spojene s srcem države? Zakaj se še dandanes zavlačuje dalmatinsko železniško vprašanje! Saj bi imelo odnotno prebivalstvo kaj koristiti od železnic, medtem ko bi v slučaju vojske bile edino posredno sredstvo za obrambo obrežja. Prevažanje vojnih čet po morju je v nemirnih časih nevarno. Po kopnem brez železnic pa bi bilo težavno in dolgotrajno, kar bi izmučilo ljudi in bi lahko ena mala zamuda bila vzrok popolnega poraza.

Zgradile so se železnice, ki nudijo lepo vožnjo mimo kopaljšč in letovišč, zgradile so se druge, da nudijo visokim gospodom komoditeto hitrega potovanja — a ne gradijo se železnice v krajih, kjer so za ljudstvo, za njih gospodarstvo povzdigo neobhodno potrebne, ne

gadijo se take, ki bi izven koristi v mirovnem času v vojnem času bile glavna premeditacija za dober uspeh.

Po teh železnicah bi se čete iz notranjosti vozile na razne kraje, kjer bi bile pripravljene. Tudi municija in hrana bi se na več krajih nakopičila. Morje bi se skrbno opazovalo, po noči z reflektorji. Ko bi se hotele čete izkrcati, bi se jih prav uspešno pri tem motilo, ker bi mi dominirali (bi bili visoko nad mojem) morje. Tako bi se brez velike težkoče oviralo prodiranje čet v notranjost. Ta način bi veljal le tam, kjer ni trdnjav (kakor so Pulj, Kotor).

Stroške za železnice bi ljudstvo gotovo rajše prenašalo nego one za „dreadnoughtke“, ker bi imelo od njih le koristi in tudi v taktičnem oziru bi bilo zadoščeno potrebam. Preziranje odnotnih krajev, zanemarjanje ljudstva to so glavni grehi, ki jih mora popraviti naša vlada. Koliko manj bi stale železnice, kot pa „dreadnoughtke“, ki bi se morale po nekolikih letih obnavljati, ali pa, če kak Anglež zopet kaj novega izumi, bi hoteli naši eksperimentisti isto napraviti. Naj si oni, ki jim je za blagor ljudstva skrbeti, poprej ogledajo one prežalostne kraje, kjer je gotovo največja beda doma, naj poskusijo sami nekoliko časa tam prebivati, in kmalu jim mine veselje do „dreadnoughtk“ ter bodo hrepeneli po železnicah, po zvezi s svetom, po boljših razmerah. Ni prav, da se sit človek iz lačnega norčuje.

Dopisi.

Sovodnje. — Čujemo, da v Sovodnjah ne vlada med tamošnjimi občinarji tisto navdušenje za košarsko šolo, kakor je vladalo ob času, ko se je imela ta šola odpreti in tudi potem ob začetku, ko se je otvorila. Ne vemo, kaj je temu krivo. Malo več zanimanja za to šolo bi trebalo med sovođenjskim ljudstvom. Šola se je s težavo dobila, kajti vsi vemo, da vlada jako nerada da od sebe to, kar jo kaj stane. Če pa se ne zanimamo še za to, kar nam po velikem moledavanju da, potem pa res ni pomoči za nas. Pozor torej, da ne zgubimo te težke pridobitve! Sovodnjec.

Politični pregled.

Delegacije.

V včerajšnji seji odseka za vnanje stvari je minister zunanjih stvari grof Aehrenthal podal svoj ekspozé, v katerem je povdarjal, da se vnanji politički položaj od zadnjega delegacijskega zasedanja ni spremenil. Tudi danes ne obstoji nikako vprašanje, ki bi utegnilo postati nevarno za evropski mir. Raz-

mere z vsemi državami so prej ko slej prijateljske.

Železniški odsek.

V železniškem odseku je v četrtek poslanec dr. Benkovič interpeliral načelnika dr. Sylvestra, zakaj je železniške predloge, ki se tičejo Spodnje Štajerske in Kranjske, odstavil od dnevnega reda. Te predloge bi bile morale 26. t. m. v odseku priti na vrsto, zlasti projekt Polzela-Kamnik Kranj-Loka-Žiri-Ldrija Sv. Lucija. Načelnik dr. Sylvester je odgovoril, da je moral te predloge zato od dnevnega reda odstaviti, ker njihov referent poslanec Hribar ni navzoč, ampak se je vsled bolezni opravičil. Poslanca Jarc in dr. Benkovič sta zahtevala, da se naj te predloge postavijo na dnevni red ali pa naj Hribar odloži referat.

Češki radikali

so sklenili, da bodo glasovali v skupni seji češkega kluba proti nameravani izpremembi pravil, s katero se namerava Kramaru omogočiti vstop v predsedstvo. S sedanjo taktiko proti Bie nerthu češki radikali niso zadovoljni in zahtevajo, naj se obnovi „Slovanska Unija“.

90letnica bavarskega vladarja.

Nemška armada in mornarica bosta zelo slovesno praznovali 90 letnico bavarskega princeregenta Luitpolda. Poklonijo se mu tudi vsi nemški vladarji pod vodstvom cesarja Viljema.

Turčija

se nahaja v zadregi, kajti na štirih krajih tli žrjavica vojnega ognja. V Macedoniji pomnoženo vojaštvo se bode moralo zopet znižati, ker je en precejšnji del tega vojaštva potreben v Arabiji, kjer se več del prebivalstva punta proti novemu režimu. V Perziji so nemiri, zaradi katerih je Turčija ob meji ojačila posadke. Te čete morajo z ozirom na ruske priprave ostati tam. V Tripolisu si je Turk z Italijanom v laseh, ker hoče Italija tam naseljevati svoje podložnike. Položaj je tak, da se v slučaju, da začne eden, vsi vržejo na Turka. Ali se bo Turčija izvila iz te zagate brez prelivanja krvi?

Ženska volivna pravica na Danskem.

Danska vlada je izdelala zakon, s katerim se spremeni ustava v tem smislu, da imajo tudi ženske volivno pravico. Zakon bo nedvomno sprejet.

Odškodnina bivšemu kralju Manuelu.

List Diario noticias poroča, da hoče portugalska vlada plačevati bivšemu kralju Manuelu mesečno odškodnino 660 funtov. Čeki za oktober-november in december so bili že odposlani kralju.

Kako smo kolesarili po Brdih.

„Zgodovinska“ črtica. Piše za pust — č.

Zgodilo se je meseca januarja 1911 po Kristusovem rojstvu. Dobili smo se štirje, štirje „kampelci“. Vsak je imel svoje okolisevrtiče in naprej pomikajočesevrtilnokolo, fajm „opucano“, našmirano tako, da je samo šlo naprej — ako je je kdo porival. Rekli smo: Udarimo jo proti Italiji preko Kormina in dalje. Sprožena misel, izrečena in storjena. V naslednjem naj mi bo dovoljeno opisati doživljaje, ki so skoraj enaki — če ne pa v „žlahti“ — onim slavnega nepozabnega Konfuzlja, ki je pred davnim časom pravil ravno na tem mestu strmečemu svetu, kako je „prikrevsal“ na kolesu v Benetke. Druge radovedneže, ki bodo te „kolobocije“ resničnih in onih doživljajev, ki bijejo čisti resnici v obraz čitali, prosim, da potem ko bodo to „zdravo“ in „tečno“ hrano vase vsrkali, vzamejo žlico „šalamarja“ ali pa eno „ončo“ olja, da jih „spurgira“, sicer je nevarnost, da jim želodček vsled „pre-

močne“ in „pretečne“ hrane vun s trebuha skoči. In potem kaj bi bil trebuh brez želodčka! Ježeš! Nič bi ne mogli jesti. Skrbeti torej treba za želodček dokler je v trebuhu, kakor smo skrbeli mi, junaki kolesa, kakor se bo čitalo v naslednjem.

Sicer pa sem marsikomu najbrže uže predolg z mojim uvodnim pripovedovanjem. Tem pa svetujem, da te vrstice preskočijo in naj začnejo brati — seveda če hočejo — tam, kjer se ta stavek konča in kjer dobijo prvo piko, ki jim pove, da se začne nov stavek in z novim stavkom tudi povest, ki bo prav kratka, a toliko bolj zanimiva, in kar je zanimivega vsakdo rad čita, tudi tisti, ki je tako nervozen, da se uže sedaj jezi, ker ni prišel v tem „kratkem“ stavku še do toli zaželjene pike, ki bi mu povedala, da začne naša povest, to pa zaradi tega, ker pisec teh vrstic si poredkoma nos briše, ker on ima navado staviti le takrat pike, kadar se usekne ali takrat, kadar ne ve naprej pisati, ali pa takrat, kadar se izmišljuje kako laž, katero hoče vreči na potrpežljivi papir za še bolj potrpežljive bralce, ki vsemu temu verujejo, še bolj kakor

meni, ki se trudim uže par minut, da bi vendarle enkrat prišel do tega, da bi mogel konečno z veseljem pomočiti pero v črnilu in pritisniti na veliko veselje vseh nervoznih, ki to „kolobocijo“ čitajo, na koncu stavka — piko.

Torej da treščim naravnost v povest. Kakor uže povedano, smo se zbrali štirje na določenem kraju potem ko smo kolesa „fajm“ z — zrakom nafutrali. Kajpada, kakor sem navajen povsod biti zadnji, sem bil s kvaliteto kolesa zadnji. Seveda, oni trije „fajlauf“, in so se postavljali, posebno ko so švigili mimo kake osebe ali kolesarja s svojim „fajlaufom“. Jaz pa sem moral cefrati za njimi in vedno goniti in goniti. Počkajte, sem si mislil, vam uže pokažem tudi jaz svoj „fajlauf“. Ne mine pol minute pa imamo pred seboj cesto, ki pelje malo nizdolu. Aló, sem si mislil, zaženem, noge v stran s „pidalov“ in juhé nizdolu! „fajlauf“ zakričim in zdrčim mimo njih kakor blisk. A glejte šmenta, kaj se mi je zgodilo v največjem veselju, ko sem sedel med nebom in zemljo. Ko ni bilo mogoče več ustaviti, zagledam pred seboj preko ceste visok odtok vode. Joj, sem si mislil, tu bo po

meni! Prijel sem za „rajs“, skušal v največjem diru dobiti z nogo „pidal“, a v mojo nesrečo me je ta salamenska „krota“ zadela ravno nasprotno v nogo tako, da sem videl zvezde na nebu ob 9. uri zjutraj. V tem pa mi je šinila v glavo srečna misel. Pravijo, da v sili hudič tudi muhe žre. Tako se je zgodilo tudi meni. Raje kakor v takemu diru preko cestni vodni odtok — ker bi se sam pobil in kolo zlomil — raje s kolesom in s svojo velecenjeno osebo vred v mejo med trnje. In tako sva si bila kmalu v objemu s strjem, katerega bi drugače ne objel in nase pritisnil niti za 10 K. Sedaj sem je pa sam pograbil z obema rokama. Na, ta spaka od „fajlaufa“ me je spravila enkrat v mejo. No, velike nesreče ni bilo, kakor le ta, da imam še danes malo znamenje na nosu. Povlekel sem se iz meje najprej sam, potem še kolo in ga zajahal v trdnem prepričanju, da tak „fajlauf“, kakoršnega sem imel jaz, vodi v mejo. Smejali so se mi prijatelji, kakor se smeje goriška mularija, ako cmokne kolesar v blato. Še to naj povem, da se mi je to zgodilo blizu mosta, ki pelje preko Soče „pri Barki“. (Pride še.)

Domače in razne vesti.

Vse one g. naročnike, ki do sedaj še niso plačali zaostale naročnine, pozivljamo, naj to čim prej store.

Preč g. Karel Čigon, vikarju na Vojšiči, se je zdravje prav dobro izboljšalo. Tako nam poročajo.

Gospod arhitekt Plečnik. — Minister za javna dela je imenoval arhitekta Jožefa Plečnika na Dunaja za profesorja VIII. činovnega razreda na umetno obrtni šoli v Pragi.

Premeščanje. Prof. Egidij Violin s tukajšnje gimnazije je prideljen v službovanje I. drž. realki v II. dunajskem okraju. Prof. Violin je mestni svetovalec goriški. Na njegovo mesto pride provizorični gimnazijski učitelj dr. Jos. Müller iz Žatca na severnem Češkem.

Prosimo gospode okoli „Eco del Litorale“, da pustijo slovenske dekletke pri miru. Nedavno je ta list očital italijanskim liberalnim gospodarjem, da nimajo poguma, da bi zapodili slovenske dekletke iz službe. Pred tednom se je zopet spomnil slovenskih služkinj. Pravi, da izkazuje zadnje ljudsko štetje v Gorici mnogo slovenskih deklet, ki služijo pri velelaških gospodih in da je v Gorici **razun deklet prav malo Slovencev**. „Eco“ piše doslovno: Ce ne sono cosi pochi a Gorizia (namreč Slovenci!!) eccetto quelle serve presso i signori italianissimi e di cui la statistica e l'ultima anagrafe ci sa dire un gran bene!

Prošt Faidutti bi svojemu glasilu pač lahko prepovedal tako — nekrščansko pisavo!

Hudobija neumnost ali pozabljivost. Učenci prvega razreda tukajšnje gimnazije na slovenski in italijanski paralelki so dobili danes nemška semestralna spričevala ali izkaze, kakor jih sedaj imenujejo. Da je to največja anomalija, o tem bi se ne hotel najbrže z nami prepirati niti nemški radikalec drž. posl. Wolf, ako se pomisli, da je učni jezik na omenjenih paralelkah izključno slovenski oziroma italijanski.

Te dni je namreč došel tuk. gimnazijskemu ravnateljstvu na tozadevno vprašanje iz Trsta nalog, ki naročuje, da se imajo do nadaljnje odredbe rabiti tudi za slovensko in italijansko paralelko nemški formulariji za semestralne izkaze. Popolnoma opravičeno se smemo nadejati, da izide goreomenjena nadaljnja odredba že te dni, in sicer odredba, s katero bode gimnazijskemu ravnateljstvu naročeno, da si priskrbi za drugo šolsko poluleetje tiskovine tudi za slovenske kataloge, kajti prav ti katalogi, ki so sedaj samo nemški, so bili baje vzrok, da so gospodje v Trstu bili mnenja, da morajo biti semestralni izkazi nemški, češ, da v smislu šolskih prepisov ne smejo biti šolska spričevala ali semestralni izkazi nič drugega nego doslovni prepis katalogov. Zakaj pa niso ti gospodje že iz začetka šolskega leta na to mislili? Kaj je temu krivo? Hudo-

bija, neumnost ali pa. pozabljivost! Ne eno ne drugo ni opravičljivo!

Sklep I. semestra na gimnaziji. Letos se je sklenil I. semester na avstr. srednjih šolah že z 31. januarjem. Kolikor smo se informirali, je učni uspeh na naši gimnaziji v celoti še povoljen, le v nekaterih razredih je število nezadostnih redov izredno veliko. V slov. paralelki je napredek prav dober. Čudom pa smo se čudili, ko smo dobili v roke nemška izpričevala tega razreda. Kako naj bi to označili? Slov. paralelka, katero smo s takim trudom priborili, mora biti tudi na zunaj slovenska!

Za rodbino slovenskega aviatika Rusjana so nabrali v Belgradu že 5000 dinarjev. Čim pošljejo svoje prispevke še častniški zbori posamnih garnizij v notrajnosti Srbije, bodo Rusjanovi roditelji pozvani v Belgrad, da se jim osebno vroče nabrani prispevki. Pripominjamo, da je belgradska mestna občina prispevala za Rusjanovo rodbino znesek 250 dinarjev.

Spomenik Rusjanu postavijo v Belgradu na mestu njegove smrti. V trdnjavski zid vzdajajo marmorno ploščo z reliefom Rusjanove glave in zrakoplovskega emblema. Delo je poverjeno srbskemu kiparju Peru Konjarek.

Mizarski spopolnitveni tečaj se je otvoril dne 17. t. m. v Ajdovščini. Podučuje strokovni učitelj I. Mercina vsak pondeljek, torek in sredo skozi tri mesece.

Potrjeni zakoni. Cesar je potrdil zakon, vsled katerega se uvrsti občinska cesta, ki vodi iz Cerkna preko Novakov do kranjske meje, med skladovne. Izventega je cesar sankcioniral zakon o varstvu poljedelstvu koristnih ptic.

Odbor „Podružnice Slovenskega Planinskega Društva“ v Gorici je tako-le sestavljen: Načelnik prof. Jakob Zupančič; namestnik načelnika: dr. Anton Breclj; tajnik: dr. Janko Pikuš; blagajnik: dr. Janko Pretnar; odbornik: Anton Koritnik; odbornik: Ivan Kravos; vsi v Gorici.

Zadeve liberalne tiskarne v Celju. — Slovenska liberalna tiskarna v Celju je v zvezi s trgovino s papirjem in nepolitičnim društvom Zveze slovenskih posojilnic, v kateri je 50 članic hranilnic, ustanovila dve tihi družbi, eno v svrhu finaniranja tiskarne, drugo v svrhu zgraditve društvenega doma. Hranilnice so bile pri tem udeležene z velikim kapitalom, ki je bil neodpovedljiv. Že to nasprotuje zadržnemu zakonu. Od teh vlog se je pri občnem zboru 1910 33.000 K vsled velikanskih izgub pri upravi odpisalo. Vsled drugih izgub in društvenim pravilom nasprotujočega izdajanja „Narodnega Dnevnika“ v lastni društveni režiji je dolg strahovito narastel, hiša sama je z 80.000 K obremenjena, vrh tega je narastel dolg pri Celjski posojilnici na 110.000 K, že potem, ko je ta l. 1910. od tega dolga 20.000 K odpisala. S tem so bile ostale vloge udeleženih hranilnic per 78.000 K ogro-

žene, ker se je hotelo to vsoto odpisati. Zato so se hranilnice same obrnile na oblast, da varje njihove interese. Hranilnice bodo nastopile tudi pravno pot proti kršenju zakona od strani fiskarne in Zvezne trgovine. C. kr. namestništvo je odlok celjskega magistrata, da se društveno poslovanje sistira, razveljavilo z motivacijo, da je magistrat svoj delokrog prekoračil. Sicer pa obstoj podjetja samega ni ogrožen, ker ima Celjska posojilnica pravico premoženje prevzeti in liberalci lahko ustanove zopet list kakor se jim poljubi, seveda ne tako, da za to uporabijo denar posojilnic.

Nove orožniške postaje. Z dnem 1. marec t. l. se ustanovi v Pancanu pri Trziču nova orožniška postaja s 5. orožniki. Isti dan se ustanovi v Strasoldu orožniška ekspozitura s 3. orožniki.

V tekočem letu se bodo ustanovile nove orožniške postaje tudi v Logu pri Bovcu, v Robiču, Kambreški in Miščeku.

Zima. Z mesecem januarjem smo bili letos glede vremena prav zadovoljni, imeli smo v njem prav krasne zimske dneve, prav take, kakoršnih se spominjamo iz svojih mlajših let. Danes, ko se poslavlja januarij od nas, stisnil nam je pa prav močno roke, oziroma stiskali smo si jih samo v žepe ali pa pod suknje. Imeli smo namreč minolo noč 7. in pol stopinj pod nišlo in še ob 10. uri predp. kazal je termometer skoro — 4 stopinje.

Vojak iznajditelj. Pri I. bataljonu 87. inf. pešpolka v Celju službujoči podčastnik Fr. Pertnak, izučen strojni ključar, je še predno je šel k vojakom, iznašel sveder za izsvedranje tečine z zavoji vred v puški ter je svoj patent prodal tovarni v Steyru za 5000 K. Zdaj je pa izdelal tornister, ki tehta samo 24 mesto 27 kil, nosi 140 patron mestó 100 in ima tudi vso kuhinjsko posodo iz aluminija, in sicer v tornistru samem in ne nanj pripeto.

Blejsko jezero zamrznjeno. Jezero na Bledu že pokriva led, krasen kot steklo. Če ne bo kakega južnega vremena, bo v nedeljo na jezeru imenitno drsališče.

Ljubiteljem zimskega športa. C. k. državno ravnateljstvo javlja: Oni potniki, ki obiskujejo zimsko športne kraje na Koroškem in Kranjskem in imajo pri vožnji po železnici pri sebi tudi za izvajo svojega športa potrebno orodje, so često zlasti pri povratni vožnji v veliko nadlego drugim potnikom, ker se jim tajijo ostanki snega na obleki, smučih in drugem orodju. Da se odpomore temu nedostatku, se bo ob nedeljah in praznikih pri vlakih štev. 708, 507, 14 in 11, s katerimi se — kakor uči skušnja — vozi večina ljubiteljev zimskega športa ob teh dneh rezerviralo po potrebi v vozeh III. razreda oddelke z napisom: „Šport“. — Ti vozni oddelki so rezervirani izključno za ljubitelje zimskega športa, in ni za to doplačati nikake pristojbine.

Važno za izseljence v Ameriki. Že zadnjič smo opozorili, da so v Ameriki jako slabe delavske razmere, in da se za služek skoraj dobiti ne more. Zato je izdal naselniški komisar novo poostreno določbo, po kateri mora imeti vsak izseljenec, ki izstopi na Ellis Island, seboj v gotovini denarja 25 dolarjev ali 125 kron. Ta denar mora pokazati v gotovini pred komisijo in ne bo več zadoščalo, da bi kdo drugi denar zanj založil. Kdor pride tedaj brez teh denarnih sredstev, bo brezobzirno vrnjen. Kdor hoče od sedaj naprej potovati v Ameriko, ta potemtakem plača vozmino in imeti mora toliko denarja seboj, da mu ob izstopu iz ladje ostane še čistih 25 dolarjev ali 125 K. — Zadnji čas so jih čez 2000 izseljenec pridržali na Ellis Islandu, kateri bodo morali gotovo vsi nazaj iti v domovino. To je torej bridka izkušnja!

Slovenska zmaga na Koroškem. Pri občinskih volitvah v Globesnici so Slovenci zmagali v vseh razredih.

Žensko nočno delo odpravljeno. Socialno politični odsek poslanske zbornice je vsprejel predlog gosposke zbornice glede vladne predloge, s katero se odpravi ponočno žensko delo. Ta postava stopi v veljavo dne 1. avgusta t. l.

Kranjec ponesrečil na Reki. — Reški tramvaj je podrl te dni posestnika Jožefa Hrovatina iz Harij ter ga nekaj časa vlek za seboj. Hrovatin je te dni na poškodbah umrl.

Protestantovski pastor. — Protestantovski pastor v Mazanovicu, mož podoben dr. Hegemannu (ki je moral zaradi nešteti osebni in politični afer pobrati šila in kopita in ga je ljubljanska protestantska občina kratkomalo spodila) — ta pastor je dejal ob priliki ljudskega štetja v šoli takole: „Kdor hoče Bogu dopasti, mora nemščino za svoj občevalni jezik navesti. Nemški narod stoji namreč od vseh narodov Bogu najbližje!“ — Te pastorje bi se pravzaprav moralo vse pod ključ dati, ce bi šlo po pravici.

Gospodarske vesti.

Povišanje glavnice avstrijskega kreditnega zavoda. — V kratkem času bode povišal avstrijski kreditni zavod svojo glavnico od 120.000.000 na 150 milijonov K. Ko bode povišanje izvršeno bode znašalo premoženje zavoda 250 milijonov K. Ta zavod zavzema že deset let prvo mesto med denarnimi zavodi v naši državi.

Živnostenska banka v Rusiji. — Praška živnostenska banka je pretvorila bankovni posel kneza Lubomirskega v Varšavi v delniško društvo z glavnico 3.000.000 rubljev.

2500% dividende bode plačalo za l. 1910 nemško naseljeniško rudarsko društvo. Glavnica znaša 100.000 mark, a čisti dobiček 2.500.000 mark. Čisti dobiček izvira iz diamantov, ki so se izkopali na diamantskih poljih v nemški jugozapadni Afriki.

Nevestam in novoporočencem

se naznanja,

da dobe v manufaktorni trgovini

Teod. Hribar v Gorici

(prej „KROJAŠKA ZADRUGA“)

vse potrebno manufakturno blago za balo.

Drobtinice.

Visok sneg. V Batumu je zapadel visok sneg. Pod težo snega se je porušilo mnogo hiš. Mnogo ljudi je ubitih.

Kuga na daljnem Vzhodu se vedno hujše širi. V Fudjadanu umre vsak dan nad 140 oseb na kugi, kuga se grozno širi, celo na Japonsko so že zanesli kugo. Rusija namerava predlagati Kitajski, naj se podvrže Fudjadan ruskemu zdravstvenemu nadzorstvu, ker kitajske oblasti ne store nič proti kugi. —

Grozni viharji in povodnji v Rusiji. V kavkaški Rusiji divjajo strašni snežni viharji. Povodenj je odnesla gimnazijo v Batumu, utonilo je veliko ljudi.

Snežni viharji na Ogrskem. — Iz vseh krajev Ogrske in Erdeljskega prihajajo vesti o velikih snežnih viharjih. Na več krajih je promet ustavljen za več časa. Brzjavna in telefonska zveza je tudi pretrgana.

Usmrčenje japonskih zarotnikov. Dne 24. i. m. zjutraj so pričeli obešati na smrt obsojene anarhiste, ki so kakor smo poročali, nameravali usmrtiti japonskega cesarja. Obešali so zarotnike na ena vešala po vrsti. Obešanje je zato trajalo od 8. ure zjutraj do 3. ure popoldne. Kako so obsojenci umrli, se ne zna. Oblasti so odklonile na smrt obsojeni soprogi dr. Kotoka celo, da sme še enkrat videti svojega moža.

Dvakrat na smrt obsojen. Delavec Wolosko je bil v Lvovu leta 1889 zaradi umora in ropa obsojen na smrt. Kazen se mu je pa premenila v došmrtno ječo. Po 20. letih je pa je bil pomiloščen. V soboto je stal zopet pred porotniki, ker je umoril nekega občinskega predstojnika. Obsodili so ga na smrt.

Dr. Ruggero Kürner

zdravnik, kirurg ter bivši asistent na porodniški in ostetriški kliniki v Gradec-u.

Specijalist za ženske bolezni.

Ordinira od 10.—11. ure predp. in od 3.—4. ure pop.

Franj - Josipovo tekališče 6 (tik lekarne Kürner).

Štev 240

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil IV. četrtletja, t. j. mesecev oktobra, novembra in decembra 1909 začne v

ponedeljek, 6. marca 1911,

ter se bo nadaljevala naslednje delavnice in sicer četrtke in ponedeljke, od 9. ure zjutraj do 1. popoldne.

Dne 8., 11., 15., 18. in 22. marca bodo v dražbeni dvorani na ogled sl. občinstvu dragocena zastavila, ki se prodajo na naslednji dražbi, od 10. do 12. predpoludne in od 3. do 4. pop.

V Gorici, 24. januarja 1911.

Od ravnateljstva zastavljalnice.

Klobučar M. Horvat v Gorici

Gosposka ulica števil. 12

ima v svoji zalogi najraznovrstnejše klobuke: mehke, trde in cilindre po najnižjih cenah. V zalogi ima najboljše kožukovino za ovratnike in notranjo prevleko sukenj itd. — Kožuhovino kupuje po najvišjih dnevnih cenah. Priporoča se p. n. občinstvu v mestu in na deželi zlasti pa preč. duhovščini. **Postrežba strogo poštena.**

Tvrdba Teod. Hribar v Gorici

sprejme v službo s 1. marcom

trgovskega pomočnika

ki je večš poleg slovenskega tudi italijanskega in nemškega jezika.

Prva Primorska Tvorница za lesne izdelke z vodno silo

tvrdke A. KRIZNIČ

ob kolodvoru Podmelec

Sprejema v izvršbo:

vse v **stavbeno** mizarsko **stroko** spadajoče izdelke za hiše, vile, šole, bolnišnice, cerkva, javna poslopja itd., kakor: okna, vrata, podove, portale; popolne opreme ljudskih šol, šolske klopi po »Rettig-ovem patentu i. t. d.

Proračuni in načrti brezplačno!

Parketna tvornica opremljena z najnovjšimi stroji nudi **parketne deščice** iz hrastovega in bukovega lesa, postrežba takojšnja za vsaktero množino!

Zahtevajte vzorce in cene!

Strugarski oddelek nudi vse v strugarsko stroko spadajoče izdelke.

JAMSTVO! Vsa dela so solidno in strokovnjaki izvedena! **JAMSTVO!**

Obisk strokovnjaka interesentom brezplačen.

Nova lekarna

se otvori v kratkem in sicer

Corso Giuseppe Verdi št. 13.

Lastnik nove lekarne bo

IVAN TROMBA.

Stojte!

Kdo ne pozna tvrdke

Stojte!

Kerševani & Čuk

na Stolnem trgu (Piazza Duomo) v GORICI števil. 9?

Vsako pozna to tvrdko, ker ima na prodaj **Original Victoria** šivalne stroje, ki so najboljše, najcenejši, najtrpežnejši, najlažji, ki delajo še po 10-letni uporabi brezšumno, hitro in točno. **Original Victoria** šivalni stroji so se vsem šiviljam, krojačem in drugim močno priljubili. Vsako naj si ogleda pred nakupom šivalnega stroja

„Original Victoria“ šivalne stroje. Tvrdba da na razpolago učiteljico, ki poučuje brezplačno. Z **Original Victoria** šivalnimi stroji se izvršuje vsakovrstno umetno vezenje (rekamiranje) itd. itd.

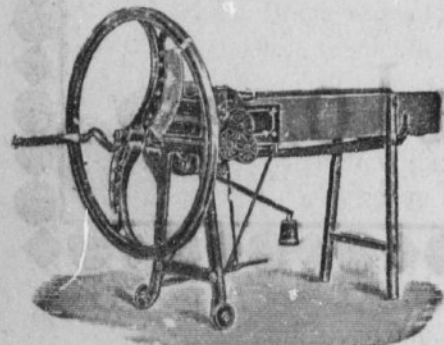
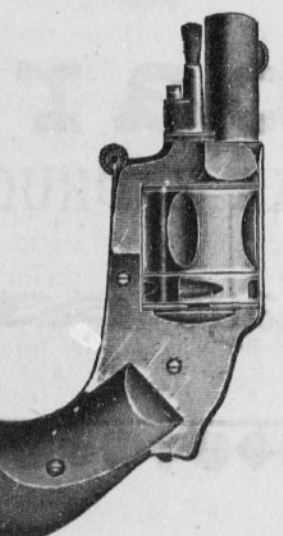
Ta tvrdka ima na prodaj vsakovrstno kmetijsko orodje: **slamovnice, stiskalnice, drozgalnice (stroje za mastenje grozdja), pluge, brane itd. itd.**

Ta tvrdka ima na prodaj najboljša **dvokolesa** bela, rdeča itd. z znamko **KERŠEVANI & ČUK**, ki jih sama izdeluje. Nadalje, **puške, samokrese, drugo belgijsko orožje, streljivo.** — Potem najboljše

gramofone.

Daje na obroke.

CENIKI se razpošljajo zastonj.

„Kmečka Banka“ v Gorici,

na Kornu št. 12

eskomptuje menjice pod jako ugodnimi pogoji.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun, ter jih obrestuje čisto po

4³/₄ %

Načelstvo obstoji iz gg.: Dr. Alojzij Franko, predsednik, Ivan Saunig, veleposestnik in župan v Biljah, podpredsednik, Fran Obljubek, veleposestnik in župan v Kojsem-Krasno, Ignacij Križman, nadučitelj v Dornbergu, Alojzij Bandelj, veleposestnik v Podgori.

Čevljarska zadruga v Mirnu

naznanja sl. občinstvu, da je odprla prodajalno svojih izdelkov na trgu sv. Antona na vogalu v Rabatišče števil. 1 ter se priporoča za obilno naročbo. --- Ima v zalogi vsakovrstnega obuvala ter sprejema naročila po

zmernih cenah.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIĆ & ZAJEC

GORICA v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne člove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Pozor! Eno krono nagrade!

Pozor! Eno krono nagrade!